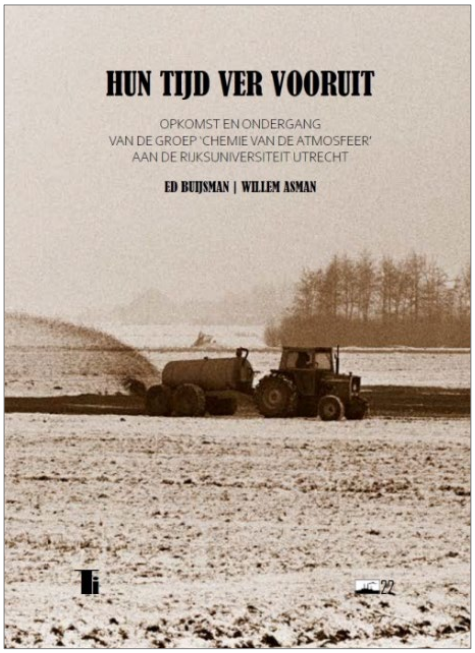

De titel van boek is *Hun tijd ver vooruit* (zie afbeelding →).
Na onder andere een voorwoord (van Klaas van Egmond), een woord vooraf, een verklarende woordenlijst en een leeswijzer begint het boek.
= De aanloop tot het ontstaan van de groep 'Chemie van de atmosfeer' komt aan de orde in het eerste hoofdstuk, *Studenten aan het werk*, die de periode 1966 tot en met 1973 beschrijft. Hierin is ook het ontstaan van het Instituut voor Meteorologie en Oceanografie (IMOU) betrokken. Het zijn de jaren dat Louk Conrads zijn onderzoek naar het stadsklimaat van Utrecht uitbreidde naar de lucht-verontreiniging en chemisch onderzoek van de neerslag. Een aantal chemiestudenten deden hun bijvak op genoemde onderzoeksvelden.
= Het onderzoekswerk van de groep wordt beschreven in de hoofdstukken twee tot en met vier. Hoofdstuk twee, *Voet aan de grond*, behandelt de begintijd die loopt van 1973 tot eind 1979. Het zijn de jaren waarin Willem Asman alleen opereert.
Hoofdstuk drie heeft als titel *Op stoom*. Ed Buijsman heeft zich eind 1979 bij Willem aangesloten. Dit deel heeft de geleidelijke erkenning die de groep ten deel valt als onderwerp. Het beslaat de jaren 1979 tot en met 1982.
Het vierde hoofdstuk, *Allemaal ammoniak*, behandelt de jaren dat het werk van de groep toonaangevend op het terrein van de atmosferische chemie van ammoniak werd. Het zijn de jaren van 1982 tot en met 1986.
= Het vijfde hoofdstuk, *Bergop voetballen*, schetst de jarenlange, organisatorische problemen waarmee de groep werd geconfronteerd en waardoor hun het werk op den duur onmogelijk werd gemaakt. Het betekende zeker niet het einde van het atmosferisch-chemisch onderzoek door leden van de groep.
= Hoofdstuk zes, *Een nieuw begin*, vertelt over het werk dat de leden van de groep na het hun werk deden. Een beperking hierbij is dat het om onderzoek gaat dat in het verlengde van het onderzoek op het IMOU lag: de chemische samenstelling van neerslag, de meting van luchtverontreiniging of ammoniakgerelateerd. Daarnaast komt hier aan de orde wat deze nogal verschillende personen, Willen en Ed, bij elkaar bracht.
= Het zevende en laatste deel, *Nabeschouwing*, behandelt kort nogmaals welke factoren belangrijk waren voor de ontwikkeling en ondergang van de groep 'Chemie van de Atmosfeer'. Vervolgens wordt een samenvatting gegeven van de wetenschappelijke oogst van de groep en de invloed die hun werk zou hebben zelfs tot op de huidige dag aan toe. Dit betreft vooral ammoniak dat samen met stikstofoxiden verantwoordelijk is voor wat tegenwoordig de stikstofcrisis heet. Er wordt ook aangegeven dat er rond 1985 voldoende informatie was om deze crisis te lijf te kunnen gaan. Er wordt betoogd dat de reden dat de problemen niet zijn opgelost, louter een kwestie is van politieke onmacht onwil.
=Tot slot volgen de literatuurlijst, biografieën van de meest betrokken personen, het notenapparaat, de index, de illustratieverantwoording en het colofon.